

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: Кж.1-724/20
Дана: 25.01.2021. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Милевке Миленковић, председника већа, Ђорђа Ристића и Мирјане Војиновић, чланова већа, са записничарем Тамаром Миливојевић, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из чл. 246 ст. 1 Кривичног законика (КЗ) у вези чл. 33 КЗ, одлучујући о жалбама бранилаца окривљеног АА, адвоката Дејана Јовановића из Крушевца и адвоката Боровоја Боровића из Београда и браниоца окривљеног ББ, адвоката Драгана Јелића из Крушевца, изјављеним против пресуде Вишег суда у Крушевцу К-14/20 од 18.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 25.01.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе бранилаца окривљених окривљених АА и ББ и пресуда Вишег суда у Крушевцу К-14/20 од 18.08.2020. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К-14/20 од 18.08.2020. године, окривљени окривљених АА и ББ оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из чл. 246 ст. 1 КЗ у вези чл. 33 КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по 5 (пет) година, у које им се има урачунати време проведено у притвору почев од 26.04.2019. године и то окривљеном АА од 22,00 часа, а окривљеном ББ од 21,00 час, као дана и часа лишења слободе, па до упућивања окривљених у Завод за извршење кривичних санкција.

Истом пресудом, одлучено је трошкове кривичног поступка сносити окривљени окривљених АА и ББ, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, сходно одредби чл. 262 ст. 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП).

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Јовановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, закаже претрес и побијану пресуду преиначи на тај начин што ће окривљеног АА ослободити од одговорности за кривично дело које и није учинио, а опреза ради, одбрана ставља и предлог да Апелациони суд, уколико нађе да нема места напред предложеном, побијану пресуду преиначи на тај начин што ће окривљеног знатно блаже казнити, уз захтев да окривљени и бранилац буду обавештени о термину одржавања седнице већа другостепеног суда,

- бранилац окривљеног АА, адвокат Боривоје Боровић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљеног АА ослободити оптужбе, уз захтев да окривљени и бранилац буду обавештени о времену и месту одржавања седнице жалбеног већа поводом ове жалбе, а ради присуства истој, и

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Драган Јелић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљеног ББ ослободити од оптужбе или да му изрекне блажу казну затвора, као и да окривљеном ББ укине притвор, уз захтев да бранилац окривљеног буде обавештен о седници већа другостепеног суда ради присуства истој.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу је поднеском Ктж-756/20 од 19.11.2020. године предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, као стварно и месно надлежан, одбије као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Дејана Јовановића и адвоката Боривоја Боровића, као и жалбу браниоца окривљеног ББ, адвоката Драгана Јелића и потврди пресуду Вишег суда у Крушевцу К-14/20 од 18.08.2020. године.

Апелациони суд је одржао седницу већа, сходно одредби чл. 447 ЗКП, у присуству окривљеног АА, бранилаца окривљеног Марковића, адвоката Дејана Јовановића и адвоката Ђорђа Гачевића из Београда и браниоца окривљеног ББ, адвоката Драгана Јелића, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу одредбе чл. 451 ст. 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени навода и предлога у изјављеним жалбама и писаном предлогу Апелационог јавног тужиоца, нашао:

Жалбе бранилаца окривљених су неосноване.

Супротно жалбеним наводима бранилаца окривљених окривљених АА и ББ побијана пресуда садржи довољне, јасне и непротивречне разлоге о чињеницама које су предмет доказивања и не постоји противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, па се иста неосновано жалбама бранилаца окривљених побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 2 ЗКП.

Исто тако, је неосновано указивање у жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Боривоја Боровића, да првостепена пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 1 тач. 11 ЗКП, са истицањем да из изреке побијане пресуде не проистиче ни једна конкретна радња окривљеног АА која би се могла подвести под појам неовлашћеног стављања у промет опојне дроге, јер набављање опојне дроге ради продаје не може бити радња којом се конкретизује стављање опојне дроге у промет ради продаје, како се то изреком чини, с обзиром да су то логички потпуно неспојиве активности, при чему је противречно и то набављање опојне дроге са организовањем да ту дрогу у његово име и за његов рачун од НН лица преузму окривљени ББ и осуђени ВВ, а уз то навод изреке пресуде да је предметно кривично дело извршено неовлашћеним стављањем у промет опојне дроге са нагласком да је то учињено са намером продаје у читом је нескладу са законским описом наведеног кривичног дела јер та намера законом није предвиђена за ову радњу извршења кривичног дела.

Ово због тога, што је изрека пресуде разумљива, непротивречна и садржи јасан и потпун опис радњи извршења, из којих произилазе сва законска обележја кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим, односно, садржи све што пресуда којом се окривљени оглашава кривим мора да садржи, у смислу одредбе чл. 428 ст. 5 у вези чл. 424 ст. 1 ЗКП, будући да се из изреке побијане пресуде и утврђеног чињеничног стања, а што је све у складу са садржином изведених доказа, поуздано утврђује како је окривљени АА извршио предметно кривично дело, чија радња је алтернативно одређена, односно, како је окривљени на други начин неовлашћено ставио у промет супстанцу која је проглашена за опојну дрогу и то тако што је најпре неовлашћено набавио опојну дрогу, а затим организовао по претходном договору са окривљеним ББ и осуђеним ВВ да они ту опојну дрогу у његово име и за његов рачун преузму од НН лица и исту пренесу од Крушевца до села Руденица, а затим сакрију и држе до коначне продаје.

Жалбама браниоца окривљеног ББ, адвоката Драгана Јелића и браниоца окривљеног АА, адвоката Боривоја Боровића, првостепена пресуда се побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 1 ЗКП, уз образложење да се побијана пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама овог законика не може заснивати, а без ових доказа не би била донета иста пресуда, односно, јер се пресуда заснива на записницима о саслушању осуђеног ВВ пред ПУ Крушевац и ВЈТ Крушевац, који искази дати у одвојеном поступку нису сами по себи недозвољен доказ, али чије извођење није било законито (незаконито по начину прибављања), с обзиром да се сходно чл. 406 ст. 1 тач. 5 ЗКП, може вршити упознавање са садржином записника само ако је реч о исказу саоптуженог према коме је кривични поступак раздвојен или је већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом, док осуђени ВВ и окривљени ББ и АА никада нису били, нити сада могу бити саоптужени у овом кривичном поступку, с обзиром да је осуђени ВВ, својство оптуженог, а касније и осуђеног имао у време када су окривљени окривљених АА и ББ имали својство осумњичених, при чему се за извођење ових доказа није могла применити ни одредба чл. 406 ст. 1 тач. 3 ЗКП, јер осуђени ВВ никада није саслушан од стране суда, већ само од стране јавног тужиоца као странке у поступку.

Овакве жалбене наводе бранилаца окривљених окривљених АА и ББ, Апелациони суд оцењује као неосноване, а ово с тога што је код чињенице да је према

осуђеном ВВ поводом истог догађаја поступак окончан правноснажном пресудом Вишег суда у Крушевцу Спк-12/19 од 09.08.2019. године, првостепени суд правилно поступио када се на основу одредбе чл. 406 ст. 1 тач. 5 ЗКП (не и чл. 406 ст. 1 тач. 3 ЗКП) на главном претресу упознао са садржином записника о исказима осуђеног ВВ из полиције и тужилаштва, будући да се у конкретном случају наведена одредба процесног законика може применити, јер, иако окривљени окривљених АА и ББ и сада осуђени ВВ никада нису били обухваћени истом оптужницом, суштински се ради се о исказима саоптуженог који су дати у одвојеном поступку, искључиво због тога што је исти животни догађај, у коме су заједно учествовали, расправљен у два одвојена судска поступка услед чињенице да је према осуђеном ВВ поступак окончан у ранијем временском тренутку у односу на окривљене окривљених АА и ББ, због закључења споразума о признању кривичног дела, па ти искази осуђеног ВВ нису сами по себи или по начину прибављања незаконити докази, због чега коришћење истих у поступку против других окривљених није искључено, ни забрањено одредбама процесног законика, нити има места издвајању наведених записника из списка предмета како се то предлаже жалбом браниоца окривљеног ББ, а осим тога чињенично стање у побијаној пресуди утврђено је и на основу осталих изведених доказа, те се не може говорити о заснованости првостепене пресуде искључиво на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати.

Дакле, како су окривљени окривљених АА и ББ и сада осуђени ВВ имали статус саоптужених у овом животном догађају из напред наведених разлога, по оцени овог суда, правилно је поступио првостепени суд када је на главном претресу, извео доказ читањем записника о саслушању осуђеног ВВ датих у полицији и тужилаштву, с обзиром да је у смислу одредбе чл. 406 ст. 1 тач. 5 ЗКП допуштено читање исказа саоптуженог према којем је кривични поступак већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом, одбијајући предлог одбране да се у овом поступку у својству сведока испита осуђени ВВ, будући да сходно законским одредбама, у кривичном поступку није дозвољен дуалитет процесних својстава, па се осуђени ВВ у истом животном догађају, који је расправљен у два одвојена судска поступка, не може појавити у двострукој улози и то једном као окривљени, а потом и као сведок, те су стога неоснована жалбена истицања браниоца окривљеног АА, адвоката Боровића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Јелића, да им је простим читањем поменутих записника, без могућности да окривљени и њихови браниоци испитају осуђеног ВВ, повређено право на одбрану и права из чл. 33 ст. 5 Устава РС и чл. 68 ст. 1 тач. 10 ЗКП, јер је одступљено од начела непосредности, као једног од основних начела кривичног поступка и да због тога постоји битна повреда одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 3 ЗКП у смислу неправилне примене одредбе чл. 406 ст. 1 тач. 5 ЗКП и чл. 33 ст. 5 Устава РС и чл. 68 ст. 1 тач. 10 ЗКП.

Надаље, имајући у виду да из Извештаја о прикупљању података из мобилних телефона и сим картица Управе криминалистичке полиције, Службе за специјалне истражне методе, Одељење за електронски надзор од 19.08.2019. године који се односи на окривљеног АА и Записника о претресању опреме на којој се чувају електронски записи Одељења за електронски надзор 03.2.7.2 број 1821/19-1 од 17.06.2019. године произилази да је по наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Крушевцу Кпп-118/19 од 10.06.2019. године претресање започето дана 17.06.2019. године у 10,00 часова, а завршено истог дана у 12,50 часова те да је о радњи претреса уређаја за аутоматску обраду података обавештен бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Јовановић, који је дао сагласност да се радње претреса ураде без његовог присуства, то је,

по оцени овог суда, у конкретном случају на напред изнети начин, поступљено у складу са одредбом чл. 155 ЗКП, којом је, поред осталог, прописано да претресање наређује суд на образложени захтев јавног тужиоца, које претресање ће започети најкасније у року од 8 дана од дана издавања наредбе. С тога се првостепена пресуда неосновано жалбама бранилаца окривљеног АА побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 1 ЗКП, уз образложење да се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати, јер је садржај телефона и СИМ картице окривљеног АА незаконит доказ када није прикупљен у складу са одредбама ЗКП, с обзиром да је претрес садржаја телефона окривљеног АА извршен много након законског рока, без благовременог обавештења окривљеног и његовог браниоца о дану и часу предузимања доказне радње којој су могли присуствовати, у прилог чега говори дуг временски период који је протекло између давања наредбе за претресање и сачињавања извештаја, праћен са више ургенција за поступање по наредби и садржај ЦД који је пратећи део извештаја о извршеном претресу опреме, на коме се налазе и фолдери са подацима који су наснимљени знатно након протекла 8 дана од дана издавања наредбе за претрес.

Такође, по оцени Апелационог суда, неосновани су и жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Јовановића, да се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати, што чини битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 1 ЗКП, јер је недозвољен доказ садржај телефона сведока ГГ, супруге окривљеног ББ, која се користила својим правом да не сведочи, а ово с тога што ослобођење од дужности сведочења неког лица које се користи тим својим законским правом не спречава суд и друге органе поступка да као доказе користе предмете одузете од тог лица, па самим тим и Записник о претресању опреме на којој се чувају електронски записи Управе криминалистичке полиције, Службе за специјалне истражне методе, који се односи на садржај мобилног телефона ГГ.

Оспоравајући правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања, бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Јовановић у жалби истиче да првостепени суд исказ осуђеног ВВ узима као априори тачан, а да се при том одбрани не дозвољава да га провери, што је противно свим законима и Европској конвенцији о људским правима, при чему је у кривичном поступку дозвољено на предлог одбране да се осуђени ВВ испита као сведок, да суд поклања веру исказима осуђеног ВВ, иако исти каже да не говори истину, а уз то су његови искази контрадикторни, како међусобно, тако и са исказом сведока ДД у погледу тога да ли је окривљени АА знао да он има кућу у селу Рудница, да ли је о понуди чувања опојне дроге причао са неким, колико пута је чувао опојну дрогу за окривљеног АА, колико често користи марихуану и да ли је излазио из куће у току ноћи 25.04.2019. године, да је незаконито и недопустиво то што је јавни тужилац успео након укидања пресуде по жалбама одбране да измени квалификацију кривичног дела које је ставио на терет окривљеном АА, те да нема доказа да је окривљени АА учинио оно што му се ставља на терет, будући да из прикупљених доказа проистиче да окривљени АА никада није било какву опојну дрогу ради продаје ставио у промет, јер никада није био у поседу исте, нити је постојао било какав договор, односно, организација окривљеног АА да окривљени ББ и осуђени ВВ за његов рачун и у његово име преузму опојну дрогу. Даље се у жалби наводи да понашање окривљеног АА указује да је он био потпуно савестан и да нема никакву улогу у набавци опијата за која је осуђен првостепеном пресудом, да постоји

мотив осуђеног ВВ да оптужи окривљеног АА, с обзиром да се окривљени АА забавља са његовом девојком ЂЂ, да је добио казну ближе законском минимуму, иако је специјални повратник, а уз то не мора да врати новац окривљеном АА и добио је измену статуса за своју сестру и супругу, којима никада у спроведеном поступку није узет брис за ДНК анализу, те да је очигледно да осуђени ВВ познаје лице које је критичном приликом довезло опојну дрогу и да је раније набављао опојну дрогу од истог према планини Јастребац, а да сада набавља опојну дрогу на начин да онај ко исту довози, довози је до његове куће и то је разлог зашто је окривљени АА злоупотребљен од стране осуђеног ВВ и женске особе по имену ЂЂ, у контексту тога да је окривљени АА први ланац заштите њих двоје од стране полиције, као и да су одређене поруке узете из телефона окривљеног АА извучене из контекста како би се уподобиле осуђујућој одлуци према окривљеном АА, при чему су занемарене све поруке од 25.04.2019. године између окривљеног АА и извесне женске особе, а које указују на емотивну везу између њих, да се у конкретном случају ради о лимовима, а не о опојној дроги и да окривљени АА тог човека чека због новца, а не због опојне дроге.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбом браниоца окривљеног ББ се истиче да се пресуда не може заснивати искључиво или у одлучујућој мери на исказима осуђеног ВВ, јер је доказна снага записника о његовом саслушању у својству осумњиченог знатно мања због његовог права да као осумњичени не мора говорити истину, затим због сукоба интереса са осталим осумњиченима, а овде окривљенима окривљених АА и ББ, као и због његовог интереса да својим исказом заштити своју сестру и невенчану супругу, тада осумњичене ЕЕ и ДД, да окривљени окривљених АА и ББ у овом поступку у односу на исказе осуђеног ВВ, морају имати сва права, као да се ради о сведоку оптужбе, односно, морају имати могућност да га непосредно испитају, јер се и оптужница и побијана пресуда заснивају једино и у највећој мери на исказу тог лица, при чему је заснивање побијане пресуде на наведеним записницима о саслушању сада осуђеног ВВ, без икакве могућности окривљеног ББ, да непосредно на главном претресу провери, тестира и оповргне његову истинитост супротно чл. 6 ст. 3 тач. д) Европске конвенције о људским правима и основним слободама и чл. 33 ст. 5 Устава РС, да изражени став првостепеног суда у погледу разлога за одбијање предлога одбране да се у овом поступку у својству сведока испита осуђени ВВ, нема законско утемељење, будући да је у неким процесним ситуацијама изузетно могуће саслушати саокривљене, односно, испитати их у својству сведока, уз подробно образложење. Даље се у жалби наводи да током поступка није доказана одлучујућа чињеница да је окривљени ББ опојну дрогу „марихуану“ држао ради даље продаје, будући да количина и начин паковања исте нису могле бити адекватан показатељ тога, да првостепени суд у побијаној пресуди није дао оцену изведених доказа, нарочито супростављених делова доказа, да постојање ДНК профила окривљеног ББ на деловима картонских кутија и једног пакета, никако не значи, нити се тиме доказује постојање његове свести, воље и хтења, да држи опојну дрогу „марихуану“ и да још исту држи ради даље продаје, те да и постојање биолошких трагова окривљеног ББ на полеђини вагице не значи да је ту вагицу окривљени на било који начин користио, с обзиром да из биолошког вештачења не произилази податак о начину на који су његови трагови доспели на вагицу, односно, да ли потичу од непосредног контакта или су на вагицу пренети са површине стола у дневној соби за којим је седео, да пресуда Вишег суда у Крушевцу Спк-12/19 од 09.08.2019. године не може бити доказ у овој кривичној ствари, с обзиром да се на основу

исте могу утврђивати само чињенице везане за осуђеног ВВ, али не и за друга лица, да се из исказа сведока ДД и ЕЕ, ни на који начин не могу назирати као доказане чињенице о постојању законских обележја кривичног дела које се окривљеном ББ ставља на терет, а уз то су искази осуђеног ВВ међусобно различити и рекло би се крајње противречни и са исказима сведока ДД и ЕЕ у погледу марке и боје аутомобила са којим је критичном приликом дошао окривљени АА, ко је возио ауто и које боје су кутије које су пронађене у кући у селу, да чињенице ове кривичноправне ствари говоре другачије, јер је НН лице са опојном дрогом дошло до куће осуђеног ВВ, а не до куће окривљеног ББ, да је опојна дрога спакована у гепек возила у власништво осуђеног ВВ, а не у гепек возила окривљеног ББ, да је опојна дрога требала да буде сакривена у кући деде по мајци осуђеног ВВ, а не у кући деде по мајци окривљеног ББ и да је опојна дрога пронађена у кући деде по мајци осуђеног ВВ и у кући осуђеног ВВ, а не у кући деде по мајци окривљеног ББ, нити у његовој кући, као и да окривљени ББ није затечен у мерењу опојне дроге у кући у селу Руденица како то тврди јавни тужилац, већ је затечен на тераси куће деде по мајци осуђеног ВВ.

Првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања побија и бранилац окривљеног АА, адвокат Боривоје Боровић и с тим у вези истиче да окривљени АА ни једног тренутка није био у контакту са предметном опојном дрогом, нити је учествовао у њеној примопредаји, да су анализирани изјаве осуђеног ВВ из полиције и тужилаштва суштински непоуздане и неприхватљиве, због чега је суд морао да допусти одбрани да именовано лице испита на главном претресу у својству сведока, а посебно јер други докази нису потврдили наводе осуђеног ВВ који се односе на окривљеног АА, при чему наведени искази осуђеног ВВ, као лица које има законско право да не говори истину и за које је и сам давалац потврдио да су исконструисани и измишљени нису смели да буду уграђени у саме темеље једне осуђујуће кривичне пресуде, да је осуђени ВВ био вишеструко мотивисан личним интересима да изношењем неистинитих тврдњи лажно терети окривљеног АА, а све како би заштитио и спасио кривичног прогона своју сестру ЕЕ и ванбрачну супругу ДД, будући да су и оне биле осумњичене за извршење предметног кривичног дела, али нису биле у притвору и тужилаштво у односу на њих није прикупљало било какве доказе, након изјаве осуђеног ВВ и увлачења окривљеног АА у поступак, па чак и када су ти докази били надокхват руке као што је ДНК вештачење, а поред тога осуђени ВВ је на тај начин избегао да врати новчани дуг окривљеном АА и добио је изразито ниску казну, и поред чињеница да је раније био осуђиван и да је предметна опојна дрога нађена у кући његовог деде и од њега одузета, као и додатних 221 грам марихуане за чије држање ради продаје је само он оптужен и по споразуму пресудом осуђен, да првостепени суд у образложењу своје пресуде не даје анализу и оцену свих доказа, да је ДНК вештачењем утврђено да окривљени АА није допринео настанку трагова на предметима кривичног дела, да су чињенице које суд црпи из телефонске комуникације потпуно погрешно утврђене, јер се наведена телефонска комуникација тумачи прилично произвољно и недовољно објективно, односно, онако како би то било уклопљиво у осуђујућу пресуду, будући да првостепени суд у погледу већине порука које су анализирани не наводи тачна и конкретна времена њиховог пријема и слања, а уз то издваја и тумачи само поједине одабране поруке, али не и целину остварене комуникације, да из целокупне комуникације не проистиче да је окривљени АА очекивао некакво лице са опојном дрогом, нити да је икада имао контакта са опојном дрогом или да је био упознат са чињеницом да је лице

које је довео до куће осуђеног ВВ превозило опојну дрогу, па да је на тај начин имао удела у извршењу предметног дела, а тим пре јер у мобилном телефону окривљеног АА нису пронађене било какве фотографије опојне дроге, иако је од 11,00 часова када су фотографије сачињене па до доласка полиције било сасвим довољно времена да се оне евентуално проследи окривљеном АА да су му заиста биле намењене, те да један део одбране окривљеног АА потврђује да је он само слепо веровао „ЂЂ“ па и осуђеном ВВ, а све у нади да ће наплатити свој дуг од ВВ, због чега се нажалост нашао у овом кривичном поступку, као и да је првостепени суд упорним анализама одбране окривљеног АА, практично тражио да оптужени АА докаже и потврди своју невиност, иако је било на тужиоцу да докаже своју оптужбу.

Изнети жалбени наводи бранилаца окривљених окривљених АА и ББ оцењени су као неосновани, јер је првостепени суд, поступајући по оптужници Вишег јавног тужиоца у Крушевцу Кти-17/19 од 23.08.2019. године, измењеној поднесцима Кто-25/19 од 18.11.2019. и Кто-25/19 од 08.07.2020. године, којом је окривљенима окривљених АА и ББ, ББ стављено на терет кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из чл. 246 ст. 1 КЗ у вези чл. 33 КЗ (без измене правне квалификације кривичног дела након укидања пресуде по жалбама одбране како то истиче бранилац окривљеног АА, адвокат Јовановић), са радњама извршења ближе описаном у диспозитиву оптужнице, извео све потребне доказе, и по оцени Апелационог суда, правилном и свестраном анализом истих, правилно утврдио све одлучне чињенице битне за пресуђење ове кривичноправне ствари, те оправдано извео закључак да су окривљени извршили напред наведено кривично дело из чл. 246 ст. 1 КЗ у вези чл. 33 КЗ, на начин и под околностима ближе описаним у изреци побијане пресуде.

Да је предметну опојну дрогу, тзв. марихуану, окривљени АА на други начин неовлашћено ставио у промет, а окривљени ББ неовлашћено преносио и држао ради продаје, насупрот жалбеним наводима њихових бранилаца, првостепени суд је несумњиво утврдио довођењем у везу изведених доказа, а пре свега писаних доказа (ближе наведених у образложењу првостепене пресуде) са исказима осуђеног ВВ датим пред полицијским службеницима ПУ Крушевац и пред ВЈТ у Крушевцу, где је признао извршење предметног кривичног дела, са врло прецизним и у битном доследним описом радњи које је критичном приликом предузео заједно са окривљенима окривљених АА и ББ.

Наиме, осуђени ВВ је у тим исказима тврдио да је лично од окривљеног АА сазнао да се он бави продајом марихуане, која му стиже са Косова у већој количини, те да је пристао на понуду окривљеног АА да ради за њега, и то да крије марихуану коју је окривљени АА набављао ради продаје, а све како би му опростио дуг, јер није имао новац за враћање раније узете новчане позајмице са каматом, као и да га је критичног дана (26.04.2019. године), након неуспеле реализације договора планиране за 25.04.2019. године, негде око 9 сати ујутру позвао окривљени ББ на телефон његове супруге и рекао да је Шиптар стигао, да ће он доћи код њега да заједно чекају, а да ће окривљени АА ићи да преузме робу, због чега је после пола сата код њега кући, у Крушевцу, дошао прво окривљени ББ возилом марке „Голф“, а потом и окривљени АА са неким црвеним ципом у коме је седео на месту сувозача, док је иза ципа било путничко моторно возило марке „Рено“ чачанских регистарских ознака, у коме се налазила опојна дрога, те да му је окривљени АА рекао из возила „Пребаците то, ја идем за Баточину“. Даље је навео да је

након тога тај човек који је довезао опојну дрогу ушао у његово двориште и избацио из возила кутије са марихуаном, које су он и окривљени ББ потом пребацили у путничко моторно возило такође марке „Рено“, јер су планирали да их сакрију, односно, закопају до коначне продаје у шљивику у селу Руденица где се налази кућа његовог покојног деде, коју он користи, због чега су затим отишли у село, тако што су он и окривљени ББ возилом марке „Голф“ ишли први, а другим возилом марке „Рено“ у коме се налазила опојна дрога управљала је његова сестра ЕЕ са којом су биле и његова ванбрачна супруга ДД и ГГ, ванбрачна супруга окривљеног ББ, без знања да у гепеку возила превозе опојну дрогу, као и да су по доласку у село возила паркирали у двориште, кутије са марихуаном он и окривљени ББ пребацили у кућу, отворили и из њих извадили пакете са марихуаном, остављајући их на кревет, при чему је окривљени ББ пошто је схватио, мерењем на дигиталној кухињској ваги да има нешто мање марихуане него што је договорено, о томе обавестио окривљеног АА, који му је рекао да све то слика и пошаље му слике, али да не зна због доласка полиције да ли је окривљени ББ послао преко вибера окривљеном АА фотографије које је направио телефоном своје ванбрачне супруге ГГ.

Такође, са исказима осуђеног ВВ, а како то правилно налази и детаљно образлаже првостепени суд у побијаној пресуди, насупротив жалбеним наводима бранилаца окривљеног АА, уклапа се остварена комуникација, прикупљена претресањем опреме на којој се чувају електронски записи, која се одвијала разменом порука тог дана између окривљеног АА и особе коју он назива „ЂЂ“, која иако писана скраћеницама, кратким реченицама, уз употребу шифрованих речи (лимови, сома), односно, жаргонских израза тзв. „анаграма“, како би се њихови аутори заштитили од могућности да буду доведени у везу са опојном дрогом, је објективно указивала да је „ЂЂ“ била упућена у оно што се дешавало и задужена за координацију кретања и организовање сусрета између НН лица које је довезло опојну дрогу до Крушевца и окривљеног АА, који је показао јасну намеру за стављање у промет опојне дроге на други начин, уз синхронизовано обавештавање „ЂЂ“ о дешавањима, информишући је након примљеног обавештења од окривљеног ББ да фали одређена количина опојне дроге, порукама садржине „ЂЂ покажу ти слике после, кад се све сабере фали око пола, ништа нећу да пишем, кад се видимо после ћу да ти покажем“, након чега га она пита „јел био тај кад се рачунало“ и добија одговор „Он истоварио, ја га питам што ово овако исецкани, он каже тако спакована. Нема везе, ћу да ти покажем слике после“.

Наводи осуђеног ВВ да је окривљени ББ, након што је у селу Руденица утврђено да има мање опојне дроге него што је требало да буде, о томе одмах обавестио окривљеног АА преко телефона своје ванбрачне супруге ГГ, који му је одговорио да све то слика и да му пошаље слике, што је окривљени ББ почео да ради, након чега је уследила интервенција полиције, потврђени су и чињеницом да је вештачењем података из мобилног телефона марке „Huawei P20 Pro“, који је привремено одузет од ГГ, ванбрачне супруге окривљеног ББ, утврђено да се у телефону налази укупно 12 фотографија са пакетима опојне дроге пронађене на столу, кревету и другом намештају куће, насталих дана 26.04.2019. године, а све онако како их је и полиција затекла приликом доласка на лице места.

Код таквог стања ствари, а имајући у виду и да из ДНК вештачења Завода за судску медицину у Нишу произилази да је ДНК профил окривљеног ББ пронађен на

спољној страни једног од ПВЦ пакета у којем је била упакована опојна дрога, на једном исечку селотејп траке и на брису унутрашњег горњег дела једне од кутија у којима се налазила опојна дрога, као и да су на наличју ваге која је служила за мерење опојне дроге и на делу самолепљиве траке са једне од кутија у којима је била опојна дрога пронађени ДНК профили окривљеног ББ и сада осуђеног ВВ, по оцени Апелационог суда правилан је закључак првостепеног суда да се све оно што је навео осуђени ВВ у својим исказима подудара са појединим изведеним доказима, па и са оним што је затечено на лицу места у селу Руденица приликом интервенције полицијских службеника, а што је констатовано записником о извршеном увиђају, о чему је сачињена и фотодокументација и издата потврда о привремено одузетим предметима.

Дакле, првостепени суд је, поред напред наведеног, закључујући да се у радњама окривљених стичу законски елементи предметног кривичног дела, правилно имао у виду објективне околности критичног догађаја, и то, да је у кући у селу Руденица пронађена, поред веће количине опојне дроге тзв. марихуане од 18.749 грама, упаковане у 20 пакета и дигитална вагица за прецизно мерење, што упућује, и по налажењу другостепеног суда, на поуздан закључак о намери продаје предметне опојне дроге од стране окривљених, пошто би претходно била размерена уз помоћ наведене вагице.

С тим у вези, околност да окривљени АА ни једног тренутка није био у контакту са предметном опојном дрогом, што је потврђено ДНК вештачењем, по оцени Апелационог суда, као другостепеног, је без значаја на правилност и законитост побијане пресуде, будући да за свршено кривично дело није неопходно да предметна опојна дрога канабис буде у поседу окривљеног АА, код утврђене чињенице да му је била доступна докле год је у селу Руденица била у државини, односно, притежању окривљеног ББ и сада осуђеног ВВ, што је обухваћено умишљајем окривљеног АА, па се не могу прихватити као основани жалбени наводи одбране да нема доказа да је окривљени АА учинио оно што му се ставља на терет, јер није био у поседу опојне дроге.

Сходно изнетом, правилно је поступио првостепени суд, када није прихватио одбране окривљених окривљених АА и ББ, у којима негирају извршење предметног кривичног дела и потпуну одговорност пребацују на сада осуђеног ВВ, уз указивање да је целу причу осуђени ВВ измислио, због различитих мотива, оцењујући такве одбране као срачунате на избегавање своје кривице.

Надаље по оцени другостепеног суда без утицаја на законитост и правилност побијане пресуде су и жалбени наводи браниоца окривљеног ББ да је поступак доношења раније пресуде К-27/19 био незаконит и неправилан, јер није било законских услова да првостепени суд самоиницијативно, након изјављених жалби одбране на ту пресуду, у складу са чл. 443 ст. 2 ЗКП поново отвори главни претрес и настави доказни поступак, позивајући се на чињенице које су изнете у жалби браниоца окривљеног ББ, јер су те чињенице изнете као оцена доказа, а не као примедбе на налаз и мишљење вештака биолога у највећем делу биле изнете од стране одбране још у завршној речи, а уз то и без предлога изнетих у жалби у правцу потребе за непосредним испитивањем вештака биолога, будући да су се странке сасвим законито сагласиле да се изведе доказ читањем налаза и мишљења вештака биолога без непосредног испитивања истог. Ово из разлога, јер је законитост поступка који је претходио доношењу раније првостепене пресуде, па и

главног претреса на коме је обављено непосредно испитивање вештака биолога Дејана Шоргића већ била предмет оцене другостепеног суда, због чега се овај суд сада није посебно упуштао у испитивање правилности поступка који је окончан доношењем пресуде Вишег суда у Крушевцу број К-27/19, која је укинута од стране Апелационог суда решењем Кж1.177/20 од 28.05.2020. године.

Поред изнетог, и по оцени другостепеног суда, из предложених и изведених доказа јасно произилази да су окривљени у предметном догађају заједно учествовали, показујући целокупним понашањем да је код њих постојала свест о заједничкој сарадњи, што све јасно указује да су деловали као саизвршиоци, предузимајући са директним умишљајем законом одређену радњу кривичног дела у питању, јер су били свесни својих радњи и хтели њихово извршење, због чега се као неосновани показују желбени наводи браниоца окривљеног ББ да се не може извести закључак да је окривљени ББ имао било какву свест и вољу, да опојну дрогу држи ради даље продаје, те да у спроведеном поступку није доказана и чињеница постојања било каквих претходних договора, односно, саизршилаштва између окривљених.

На правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је противправне радње окривљених окривљених АА и ББ ближе описане у изреци побијане пресуде, правно квалификовао као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из чл. 246 ст. 1 КЗ у вези чл. 33 КЗ, при чему је за своје чињеничне и правне закључке у образложењу побијане пресуде суд дао довољне, јасне и уверљиве разлоге које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд. Стога су и жалбени наводи бранилаца окривљених којима се првостепена пресуда побија због повреде кривичног закона, са истицањем у жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Боровића да утврђене радње окривљеног АА апсолутно не представљају кривично дело за које је осуђен, оцењени као неосновани, будући да из утврђеног чињеничног стања произилази да се у радњама окривљених стичу сва субјективна и објективна обележја кривичног дела за које су оглашени кривим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, а поводом жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Јовановића, као и у смислу чл. 451 ст. 2 тач. 1 ЗКП поводом жалби браниоца окривљеног ББ, адвоката Драгана Јелића и браниоца окривљеног АА, адвоката Боривоја Боровића, које су изјављене због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а по службеној дужности, Апелациони суд налази да је првостепени суд приликом одмеравања кривичне санкције окривљенима правилно утврдио све околности које су у смислу одредбе чл. 54 КЗ, од значаја за избор врсте и висине кривичне санкције, па је овако правилно утврђеним околностима, дао правилан значај.

Наиме, правилно је првостепени суд, као олакшавајуће околности на страни окривљених окривљених АА и ББ, ценио да се ради о млађим особама, да је окривљени ББ отац једног детета, а као отежавајућу околност на страни окривљеног ББ, правилно је ценио његову ранију осуђиваност, и то за истоврсно кривично дело, па је по оцени Апелационог суда, правилно поступио када је окривљене окривљених АА и ББ, због извршеног кривичног дела из чл. 246 ст. 1 КЗ у вези чл. 33 КЗ, осудио на казне затвора у

трајању од по 5 (пет) година, у које им се сходно одредби чл. 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору почев од 26.04.2019. године, па до упућивања окривљених у Завод за извршење кривичних санкција.

И по налажењу Апелационог суда, казне затвора у наведеном трајању сразмерне су тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљених, односно, сразмерне су јачини угрожавања заштићеног добра, имајући у виду да се великом количином опојне дроге (18.749 грама канабиса) доводи у апстрактну опасност здравље људи и као такве нужне и довољне да се истим оствари сврха кажњавања прописана чл. 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција прописане чл. 4 ст. 2 КЗ, због чега је жалбени навод браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Јовановића, да је изречена казна затвора непримерена, јер суд покушава да висином исте увери другостепени суд у своје убеђење о кривици окривљеног АА, оцењен као неоснован.

Са наведених разлога, Апелациони суд је одбио као неосноване изјављене жалбе и на основу одредбе чл. 457 ЗКП, одлучио, као у изреци пресуде.

**Записничар,
Тамара Миливојевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Милевка Миленковић,с.р.**